EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2020 06 25
COM(2020) 287 final

2020/0134 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS REKOMENDACIJA

dėl laikino nebūtinų kelionių į ES apribojimo

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

2020 m. kovo 10 d. ES valstybių ar vyriausybių vadovai pabrėžė, kad reikia laikytis bendro europinio požiūrio į COVID-19 pandemiją. 2020 m. kovo 16 d. Komisija priėmė komunikatą[1], kuriame rekomendavo laikinai apriboti nebūtinas keliones iš trečiųjų šalių į ES+ erdvę[2]. 2020 m. kovo 17 d. ES vadovai, remdamiesi Komisijos rekomendacija, susitarė dėl suderintų veiksmų prie išorės sienų. Nuo tada visos ES valstybės narės (išskyrus Airiją) ir Šengeno asocijuotosios valstybės (toliau – valstybės narės) priėmė nacionalinius sprendimus, kuriais įgyvendinamas kelionių apribojimas[3].

2020 m. balandžio 8 d.[4] ir 2020 m. gegužės 8 d.[5] Komisija priėmė du tolesnius komunikatus. Pastarajame komunikate Komisija paragino valstybes nares pratęsti kelionių apribojimo taikymą iki 2020 m. birželio 15 d.

2020 m. birželio 5 d. posėdyje vidaus reikalų ministrai aptarė, kiek laiko turėtų būti toliau taikomi atvykimo į ES apribojimai trečiųjų šalių piliečiams, taip pat kriterijus ir priemones, kurie turėtų būti taikomi priimant sprendimą laipsniškai panaikinti tokius apribojimus atskiroms trečiosioms šalims. Vadovaujantis balandžio 15 d. Bendromis Europos COVID-19 plitimo valdymo priemonių atšaukimo veiksmų gairėmis[6], buvo pasiektas sutarimas, kad pirmiausia reikia panaikinti vidaus sienų kontrolę ir tada laikytis vieningo laipsniško nebūtinų kelionių į ES apribojimų panaikinimo metodo. Komisijos buvo paprašyta pasiūlyti suderintus tolesnius veiksmus, grindžiamus aiškiais kriterijais.

2020 m. birželio 11 d. Komisija priėmė komunikatą[7], kuriame rekomenduojama pratęsti kelionių apribojimo taikymą iki 2020 m. birželio 30 d. ir išdėstytas laipsniško nebūtinų kelionių į ES apribojimų panaikinimo nuo 2020 m. liepos 1 d. metodas. Šio pasiūlymo tikslas – įgyvendinti šį metodą pateikiant Tarybos rekomendaciją.

• Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis

Šia rekomendacija siekiama įgyvendinti galiojančias šios politikos srities nuostatas, t. y. užtikrinti asmenų kontrolę ir veiksmingą išorės sienų kirtimo priežiūrą.

• Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis

Ši rekomendacija dera su kitomis Sąjungos politikos sritimis, įskaitant išorės santykius ir visuomenės sveikatą.

---

1 COM(2020) 115, 2020 m. kovo 16 d.

2 ES+ erdvė apima visas Šengeno valstybes nares (taip pat Bulgariją, Kroatiją, Kiprą ir Rumuniją) ir keturias Šengeno asocijuotąsias valstybes. Ji taip pat apima Airiją ir Jungtinę Karalystę, jei jos nuspręstų derinti veiksmus.

3 Jungtinė Karalystė taip pat buvo paraginta įgyvendinti šį laikiną kelionių apribojimą, tačiau nusprendė to nedaryti. Kadangi iki pereinamojo laikotarpio pabaigos Jungtinės Karalystės piliečiams tebeturi būti taikoma ta pati tvarka kaip ES piliečiams, jiems kelionės apribojimas netaikomas.

4 COM(2020) 148, 2020 m. balandžio 8 d.

5 COM(2020) 222, 2020 m. gegužės 8 d.

6 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication_-_a_european_roadmap_to_lifting_coronavirus_containment_measures_0.pdf

7 COM(2020) 399, 2020 m. birželio 11 d.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač jos 292 straipsnio antras sakinys ir 77 straipsnio 2 dalies b punktas

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

SESV 292 straipsniu Tarybai suteikiama teisė priimti rekomendacijas. Pagal šios nuostatos antrą sakinį Taryba sprendžia remdamasi Komisijos pasiūlymu visais atvejais, kai Sutartyse numatyta, kad ji priima aktus remdamasi Komisijos pasiūlymu.

Tai taikytina ir dabartinei padėčiai, nes norint taikyti nuoseklų metodą prie išorės sienų reikia rasti bendrą sprendimą. SESV 77 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyta, kad Sąjunga kuria politiką, siekdama užtikrinti asmenų kontrolę ir veiksmingą išorės sienų kirtimo priežiūrą. SESV 77 straipsnio 2 dalies b punkte numatytos išorės sienas kertančių asmenų kontrolės priemonės. Priemones pagal SESV 77 straipsnio 2 dalį priima Europos Parlamentas ir Taryba, spręsdami pagal įprastą teisėkūros procedūrą. Pagal SESV 289 straipsnio 1 dalį įprasta teisėkūros procedūra vykdoma remiantis Komisijos pasiūlymu.

- **Proporcingumo principas**

Šiame pasiūlyme atsižvelgiama į besikeičiančią epidemiologinę padėtį ir visus turimus svarbius faktinius duomenis. Valstybių narių ir Šengeno asocijuotųjų valstybių valdžios institucijos išlieka atsakingos už siūlomos Tarybos rekomendacijos įgyvendinimą. Todėl pasiūlymas yra tinkamas numatytam tikslui pasiekti ir juo neviršijama to, kas būtina ir proporcinga.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Galiojančių teisės aktų *ex post* vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

Netaikoma.

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis ir poveikio vertinimas**

Šiame pasiūlyme atsižvelgiama į diskusijas su valstybėmis narėmis nuo tada, kai buvo įgyvendinti pirmieji laikini apribojimai. Poveikio vertinimas nebuvo atliktas, nors pasiūlyme atsižvelgiama į besikeičiančią epidemiologinę padėtį ir visus turimus svarbius faktinius duomenis.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Jokio.

2020/0134 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS REKOMENDACIJA

dėl laikino nebūtinų kelionių į ES apribojimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 292 straipsnio antrą sakinį ir 77 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) 2020 m. kovo 10 d. Europos Sąjungos valstybių ar vyriausybių vadovai pabrėžė, kad reikia laikytis bendro europinio požiūrio į COVID-19;

(2) 2020 m. kovo 16 d. Komisija priėmė komunikatą[8], kuriame rekomendavo laikinai – vieną mėnesį – apriboti nebūtinas keliones iš trečiųjų šalių į ES+ erdvę[9]. 2020 m. kovo 17 d. ES valstybių ar vyriausybių vadovai susitarė įgyvendinti laikiną nebūtinų kelionių apribojimą. Jį taip pat įgyvendino keturios Šengeno asocijuotosios valstybės;

(3) 2020 m. balandžio 8 d.[10] ir 2020 m. gegužės 8 d.[11] Komisija priėmė du tolesnius komunikatus ir juose abiejuose rekomenduota vienu mėnesiu pratęsti nebūtinų kelionių apribojimo taikymą. Visos Šengeno valstybės narės ir keturios Šengeno asocijuotosios valstybės (toliau – valstybės narės) nusprendė pratęsti minėtą apribojimo taikymą iki – paskutiniu sutarimu – 2020 m. birželio 15 d.;

(4) 2020 m. balandžio 15 d. Europos Komisijos Pirmininkė ir Europos Vadovų Tarybos Pirmininkas pristatė Bendras Europos COVID-19 plitimo valdymo priemonių atšaukimo veiksmų gaires[12]. Šiose gairėse nustatytas dviejų etapų metodas, pagal kurį vidaus sienų kontrolė turėtų būti panaikinta koordinuotai. Vėliau būtų laipsniškai sušvelninti laikini apribojimai prie išorės sienų, o ES nepriklausančių šalių gyventojams būtų leista atnaujinti nebūtinas keliones į ES;

(5) konsultacijos su valstybėmis narėmis patvirtino poreikį dar trumpam pratęsti esamus apribojimus prie išorės sienų ir būtinybę laikytis vieningo laipsniško jų panaikinimo metodo;

(6) 2020 m. birželio 11 d. Komisija priėmė komunikatą[13], kuriame rekomenduota pratęsti nebūtinų kelionių į ES apribojimo taikymą iki 2020 m. birželio 30 d. ir išdėstytas laipsniško nebūtinų kelionių į ES apribojimų panaikinimo nuo 2020 m. liepos 1 d.

---

8 COM(2020) 115, 2020 m. kovo 16 d.

9 ES+ erdvė apima visas Šengeno valstybes nares (taip pat Bulgariją, Kroatiją, Kiprą ir Rumuniją) ir keturias Šengeno asocijuotąsias valstybes. Ji taip pat apima Airiją ir Jungtinę Karalystę, jei jos nuspręstų derinti veiksmus.

10 COM(2020) 148, 2020 m. balandžio 8 d.

11 COM(2020) 222, 2020 m. gegužės 8 d.

12 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication_-_a_european_roadmap_to_lifting_coronavirus_containment_measures_0.pdf

13 COM(2020) 399, 2020 m. birželio 11 d.

metodas. Visos valstybės narės įgyvendino šį papildomą apribojimų pratęsimą iki birželio 30 d.;

(7) nuo to laiko valstybės narės diskutavo dėl taikytinų kriterijų ir metodikos;

(8) šia rekomendacija nedaroma poveikio valstybių narių atsakomybei toliau taikyti Šengeno sienų kodekso[14] 6 straipsnį, kuriame nustatytos trečiųjų šalių piliečių atvykimo sąlygos. Visų pirma valstybėms narėms toliau tenka atsakomybė įvertinti, ar kiekvienu konkrečiu atveju trečiosios šalies pilietis turi būti laikomas keliančiu grėsmę visuomenės sveikatai. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti glaudų sienos apsaugos institucijų ir transporto paslaugų teikėjų bendradarbiavimą;

(9) sienų kontrole yra suinteresuota ne tik valstybė narė, prie kurios išorės sienų ji vykdoma, bet ir visos valstybės narės, kurios panaikino vidaus sienų kontrolę. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad priemonės, kurių imamasi prie išorės sienų, būtų koordinuojamos, kad nekiltų pavojus Šengeno erdvės veikimui;

(10) priimant sprendimus dėl galimo nebūtinų kelionių į ES apribojimo panaikinimo, reikėtų atsižvelgti į epidemiologinę padėtį ES, t. y. vidutinį COVID-19 atvejų skaičių per pastarąsias 14 dienų 100 000 gyventojų. Šiuo metu ES vidurkis yra 16 atvejų;

(11) 2005 m. gegužės 23 d. 58-ojoje Pasaulio sveikatos asamblėjoje priimtos Tarptautinės sveikatos priežiūros taisyklės (2005 m.) (toliau – TSPT) sustiprino Pasaulio sveikatos organizacijos (toliau – PSO) šalių, kurios apima visas Sąjungos valstybes nares, parengties tarptautinio masto ekstremaliajai visuomenės sveikatos situacijai ir reagavimo į tokią situaciją tarpusavio koordinavimą. TSPT stebėsenos sistemoje nustatyti pagrindiniai visuomenės sveikatos pajėgumai, kuriuos turi išlaikyti PSO šalys. Pagal šią sistemą šalių periodiškai teikiami duomenys gali būti susumuoti į bendrą balą – bendro pajėgumo reaguoti rodiklį;

(12) sprendimų dėl nebūtinų kelionių į ES apribojimo panaikinimo veiksmingumas priklauso nuo to, ar valstybės narės šiuos sprendimus įgyvendina vienodai prie visų išorės sienų. Sutartyje yra nustatyta pareiga užtikrinti veiksmų koordinavimą, kad nekiltų pavojus Šengeno erdvės veikimui. Nors griežtesnis metodas pats savaime nekeltų pavojaus Šengeno erdvės veikimui, mažiau ribojantis metodas, palyginti su Šengeno erdvės lygmeniu koordinuojamu metodu, tokį pavojų galėtų kelti. Todėl valstybė narė neturėtų vienašališkai nuspręsti panaikinti nebūtinų kelionių į ES apribojimo konkrečiai trečiajai šaliai, kol kitos valstybės narės vieningai nenusprendė panaikinti kelionių apribojimo tai šaliai;

(13) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius ši rekomendacija turi poveikį Danijai. Kadangi ši rekomendacija grindžiama Šengeno *acquis*, remdamasi to protokolo 4 straipsniu, per šešis mėnesius po to, kai Taryba nusprendžia dėl šios rekomendacijos, Danija turi nuspręsti, ar ją įtrauks į savo nacionalinę teisę;

(14) šia rekomendacija plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal Tarybos sprendimą 2002/192/EB[15]. Todėl ši rekomendacija Airijai poveikio neturi;

---

[14] 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/399 dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 77, 2016 3 23, p. 1).

[15] 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 64, 2002 3 7, p. 20).

(15) Islandijos ir Norvegijos atžvilgiu šia rekomendacija plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės susitarime dėl pastarųjų asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, kurios patenka į Tarybos sprendimo 1999/437/EB[16] 1 straipsnio A punkte nurodytą sritį;

(16) Šveicarijos atžvilgiu šia rekomendacija plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB[17] 1 straipsnio A punkte nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2008/146/EB[18] 3 straipsniu;

(17) Lichtenšteino atžvilgiu šia rekomendacija plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės protokole dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB[19] 1 straipsnio A punkte nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Sprendimo 2011/350/ES[20] 3 straipsniu;

(18) teisinis šios rekomendacijos statusas, kaip primenama 13–17 konstatuojamosiose dalyse, nedaro įtakos būtinybei, kad visos valstybės narės, siekdamos tinkamo Šengeno erdvės veikimo, priimtų vieningą sprendimą dėl nebūtinų kelionių į ES apribojimo panaikinimo,

PRIĖMĖ ŠIĄ REKOMENDACIJĄ:

1. Siekdamos nustatyti trečiąsias šalis, kurioms turi būti panaikintas dabartinis nebūtinų kelionių į ES apribojimas, valstybės narės turėtų taikyti metodiką ir kriterijus, nustatytus 2020 m. birželio 11 d. Komisijos komunikate[21] dėl laikino nebūtinų kelionių į ES apribojimo taikymo trečio įvertinimo. Komunikate minimi kriterijai yra susiję su epidemiologine padėtimi ir plitimo valdymo priemonėmis, įskaitant fizinio atstumo laikymąsi, taip pat atsižvelgiama į ekonominius ir socialinius aspektus.

2. Epidemiologinės padėties atžvilgiu trečiosios šalys turėtų atitikti šiuos reguliariai peržiūrimus kriterijus:

   – per pastarąsias 14 dienų nustatyta apie 16 ar mažiau naujų COVID-19 atvejų 100 000 gyventojų;

---

16 OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

17 OL L 53, 2008 2 27, p. 52.

18 2008 m. sausio 28 d. Tarybos sprendimas 2008/146/EB dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* sudarymo Europos bendrijos vardu (OL L 53, 2008 2 27, p. 1).

19 OL L 160, 2011 6 18, p. 21.

20 2011 m. kovo 7 d. Tarybos sprendimas 2011/350/ES dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės protokolo dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su patikrinimų prie vidaus sienų panaikinimu ir asmenų judėjimu (OL L 160, 2011 6 18, p. 19).

21 COM(2020) 399, 2020 m. birželio 11 d.

– naujų atvejų tendencija per tą patį laikotarpį, palyginti su ankstesnėmis 14 dienų, yra stabili arba mažėja; taip pat

– bendras atsakas į COVID-19, atsižvelgiant į turimą informaciją apie tokius aspektus kaip testavimas, stebėjimas, kontaktų atsekimas, plitimo valdymas, gydymas ir duomenų teikimas. Jei duomenų apie tokius aspektus nėra, valstybės narės visų Tarptautinės sveikatos priežiūros taisyklių (TSPT) atžvilgiu gali naudoti bendrą vidutinį balą, kai tas balas yra aukštesnis nei 50. Taip pat galima atsižvelgti į ES delegacijų informaciją, pateiktą remiantis prie 2020 m. birželio 11 d. komunikato pridėtu kontroliniu sąrašu.

3. Sprendžiant, ar trečiosios šalies piliečiui taikomas laikinas nebūtinų kelionių į ES apribojimas, lemiamas veiksnys turėtų būti gyvenamoji vieta trečiojoje šalyje, kurios atžvilgiu nebūtinų kelionių apribojimai panaikinti (o ne pilietybė).

4. Atsižvelgiant į 2 dalyje nustatytų sąlygų, susijusių su epidemiologine padėtimi, pokyčius, konkrečiai trečiajai šaliai kelionių apribojimai gali būti panaikinti arba pradėti taikyti iš naujo. Jei padėtis trečiojoje šalyje sparčiai blogėja, turėtų būti priimami skubūs sprendimai.

5. Tačiau net tais atvejais, kai trečiajai šaliai ir toliau taikomi laikini kelionių apribojimai, būtinos kelionės turėtų būti leidžiamos keliautojų kategorijoms[22], išvardytoms 2020 m. kovo 16 d.[23] ir 2020 m. birželio 11 d.[24] komunikatuose ir 2020 m. kovo 30 d. gairėse[25]. Valstybės narės gali nustatyti papildomas saugumo priemones šiems keliautojams, ypač kai jų kelionės pradžia yra didelės rizikos regionas.

6. Visų pirma, nepriklausomai nuo kelionės tikslo, kelionės apribojimas neturėtų būti taikomas šioms asmenų kategorijoms:

(a) Sąjungos piliečiams, kaip apibrėžta SESV 20 straipsnio 1 dalyje, ir trečiųjų šalių piliečiams, kurie pagal Sąjungos bei jos valstybių narių ir tų trečiųjų šalių susitarimus naudojasi laisvo judėjimo teisėmis, lygiavertėmis Sąjungos piliečių teisėms, taip pat jų atitinkamiems šeimos nariams[26];

---

22 Konkrečios keliautojų, atliekančių esminę funkciją ar turinčių esminių poreikių, kategorijos:

i. sveikatos priežiūros specialistai, sveikatos srities tyrėjai ir vyresnio amžiaus žmonių priežiūros specialistai;
ii. pasienio darbuotojai;
iii. sezoniniai žemės ūkio darbuotojai;
iv. transporto sektoriaus darbuotojai;
v. savo funkcijas atliekantys diplomatai, tarptautinių organizacijų darbuotojai, karinis personalas, humanitarinę pagalbą teikiantys darbuotojai ir civilinės saugos personalas;
vi. tranzitiniai keleiviai;
vii. keleiviai, keliaujantys dėl būtinų šeiminių priežasčių;
viii. asmenys, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga arba kurie keliauja dėl kitų humanitarinių priežasčių, laikantis negrąžinimo principo;
ix. trečiųjų šalių piliečiai, vykstantys studijų tikslais;
x. aukštos kvalifikacijos trečiųjų šalių darbuotojai, jei juos įdarbinti būtina ekonominiu požiūriu ir jų darbo negalima atidėti ar atlikti užsienyje.

23 COM(2020) 115, 2020 m. kovo 16 d.

24 COM(2020) 399, 2020 m. birželio 11 d.

25 C(2020) 2050, 2020 m. kovo 30 d.

26 Kaip apibrėžta 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB,

(b) trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra ilgalaikiai gyventojai pagal Ilgalaikių gyventojų direktyvą[27] ar asmenys, turintys teisę gyventi šalyje pagal kitas ES direktyvas ar nacionalinę teisę, arba kurie turi nacionalines ilgalaikes vizas, taip pat jų atitinkamiems šeimos nariams.

Tačiau valstybės narės gali imtis atitinkamų priemonių, pavyzdžiui, reikalauti, kad tokie asmenys, grįžtantys iš trečiosios šalies, kuriai taikomas laikinas kelionių apribojimas, saviizoliuotųsi arba imtųsi panašių priemonių, jei tie patys reikalavimai keliami ir jų pačių piliečiams.

7. Abipusiškumas turėtų būti vertinamas reguliariai ir kiekvienu konkrečiu atveju, visų pirma trečiųjų šalių, kuriose infekcijos atvejų dažnis yra aukštesnis nei ES vidurkis, atžvilgiu.

8. Šiuos veiksmus turėtų įgyvendinti visos valstybės narės prie visų išorės sienų. Valstybės narės turėtų stengtis visas priemones taikyti vienodai.

9. Siekiant užtikrinti tinkamą Šengeno erdvės veikimą, valstybė narė neturėtų vienašališkai nuspręsti konkrečiai trečiajai šaliai panaikinti nebūtinų kelionių į ES apribojimo tol, kol kitos valstybės narės koordinuotai ir vienodai irgi nepriėmė sprendimo dėl apribojimo panaikinimo.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, 2 ir 3 straipsniuose (OL L 158, 2004 4 30, p. 77).

[27] 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyva 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso (OL L 16, 2004 1 23, p. 44).